



Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 26/20
Люксембург, 5 март 2020 г.

Решение по дело C-766/18
Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named
Halloumi/EUIPO

Съдът отменя решението на Общия съд, според което колективната марка „HALLOUMI“, запазена за кипърските производители на сирене, не е пречка за регистрацията като марка на Европейския съюз на знака „BBQLOUMI“ за сирената на български производител

Делото се връща на Общия съд, който ще трябва да провери дали има вероятност от объркване на потребителите относно произхода на стоките, обозначени със знака „BBQLOUMI“

Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Фондация за защита на традиционното кипърско сирене, наречено „Halloumi“) е притежател на колективната марка на Европейския съюз „HALLOUMI“, регистрирана за сирена. **Колективна марка на Европейския съюз е специфичен вид марка на Европейския съюз, посочена като колективна при подаване на заявката и годна да отличи стоките или услугите на членовете на сдружението, което е неин притежател, от тези на други предприятия.**

Основавайки се на тази колективна марка, притежателят ѝ подава възражение срещу регистрацията като марка на Европейския съюз на фигуративния знак, съдържащ словния елемент „BBQLOUMI“, поискана от българско дружество именно за сирена. Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), на която е възложено да разглежда заявките за регистрация на марки на Европейския съюз, отхвърля това възражение с мотива, че не съществува вероятност от объркване между заявената марка „BBQLOUMI“ и по-ранната колективна марка „HALLOUMI“ относно произхода на стоките. Тогава притежателят на разглежданата колективна марка обжалва решението на EUIPO пред Общия съд, който след като установява, че тази марка има слаб отличителен характер, тъй като думата „halloumi“ означава вид сирене, също приема, че няма вероятност от объркване¹.

В решението си от 5 март 2020 г., Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO (C-766/18 P), по жалба срещу решението на Общия съд, Съдът първо се произнася по приложимостта по делата относно по-ранна колективна марка на съдебната практика за индивидуалните марки на Европейския съюз, установяваща критериите въз основа на които трябва да се преценява вероятността от объркване по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Европейския съюз².

В това отношение Съдът постановява, **че когато по-ранната марка е колективна марка, чиято основна функция е да отличава стоките или услугите на членовете на сдружението, което е неин притежател, от тези на други предприятия³, под вероятност от объркване трябва да се разбира вероятността потребителите да могат да повярват, че и стоките или услугите, обозначени с по-ранната марка, и тези, обозначени със**

¹ Решение на Общия съд от 25 септември 2018 г., Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – Ем Джей Дериз (BBQLOUMI), [T-328/17](#).

² Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), изменен (заменен с Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1.)

³ Съгласно член 66, параграф 1 от Регламент № 207/2009.

заявената марка произхождат от членовете на сдружението, което е притежател на по-ранната марка, или евентуално от предприятия, икономически свързани с тези членове или с това сдружение. Макар при възражение, основано на колективна марка, да следва да се държи сметка за основната функция на тези марки, за да се прецени какво трябва да се разбира под „вероятност от объркване“ съдебната практика за индивидуалните марки на Европейския съюз относно критериите въз основа на които конкретно трябва да се преценява дали съществува такава вероятност, е приложима по делата относно по-ранна колективна марка. **Всъщност, нито една от характерните особености на колективните марки на Европейския съюз не обосновава възможността при възражение, основано на такава марка, да се дерогират критериите за преценка на вероятността от объркване, изведени от тази съдебна практика.**

След това притежателят на разглежданата колективна марка изтъква, че отличителният характер на по-ранната марка трябва да се преценява по друг начин, когато тази марка е колективна марка на Европейския съюз.

Съдът отхвърля този довод, като отбелязва, че изискването за отличителен характер⁴ се прилага и към колективните марки на Европейския съюз. Членове 67—74 от Регламента относно марката на Европейския съюз относно колективните марки на Европейския съюз, не съдържат разпоредба в обратния смисъл. Поради това тези марки трябва при всички положения да имат отличителен характер, който може да бъде вътрешно присъщ или придобит чрез използването.

Съдът уточнява също, че член 66, параграф 2 от този Регламент не съдържа изключение от изискването за отличителен характер. Макар тази разпоредба да допуска, като дерогация от член 7, параграф 1, буква в) от същия регламент⁵, регистрацията като колективни марки на Европейския съюз на знаци, които могат да служат за указване на географския произход на стоките или на услугите, тя все пак не допуска така регистрираните знаци да бъдат лишени от отличителен характер. **Когато сдружение иска регистрация като колективна марка на Европейския съюз на знак, който може да указва географски произход, то трябва да се увери, че този знак има елементи, които позволяват на потребителя да отличи стоките или услугите на неговите членове от тези на други предприятия.**

Най-накрая, що се касае до преценката на вероятността от объркване, Съдът припомня, че съществуването на такава вероятност трябва да бъде предмет на цялостна преценка, при която се държи сметка за всички относими фактори в конкретния случай.

От обжалваното решение се установява, че Общият съд се основава на презумпцията, че при слаб отличителен характер на по-ранната марка, съществуването на вероятност от объркване трябва да се изключи, след като се изясни, че сходството на конфликтните марки само по себе си не позволява да се установи такава вероятност. Съдът постановява, че такава презумпция е неправилна, тъй като обстоятелството, че отличителният характер на по-ранна марка е слаб не изключва съществуването на вероятност от объркване. **Затова е било необходимо да се провери дали ниската степен на сходство на конфликтните марки се компенсира от по-високата степен на сходство, дори идентичността, на стоките, обозначени с тези марки. Тъй като направената от Общия съд преценка не съответства на изискванията за цялостна преценка, която да отчита взаимозависимостта между относимите фактори, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото.**

⁴ Изискването за отличителен характер е предвидено в член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент № 207/2009, по силата на които се отказва регистрацията на марките, които нямат отличителен характер освен ако в резултат на използването ѝ марката е придобила отличителен характер.

⁵ Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 предвижда, че се отказва регистрацията на „марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други характерни техни особености“.

Поради това **Съдът отменя решението на Общия съд и връща делото на Общия съд за ново разглеждане, за да се провери отново наличието на вероятност от обвъркване.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Марките и промишлените дизайни на Съюза са валидни на цялата територия на Европейския съюз. Марките на Съюза съществуват едновременно с националните марки. Промишлените дизайни на Съюза съществуват едновременно с националните промишлени дизайни. Заявките за регистрация на марки и на промишлени дизайни на Съюза се подават в EUIPO. Решенията на Службата подлежат на обжалване пред Общия съд.

ЗАБЕЛЕЖКА: С жалбата за отмяна се иска отмяна на актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293